

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 900/2001 om en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Polen

(2003/C 20 E/33)

KOM(2002) 531 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 26. september 2002)

BEGRUNDELSE

Ved forordning (EF) nr. 900/2001 indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Polen. Denne foranstaltning, som bestod af en særlig told pr. ton, blev indført efter en undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 vedrørende de oprindelige foranstaltninger, der var indført ved Rådets forordning (EF) nr. 3319/94 og baseret på en mindsteimportpris.

Kommissionens tjenestegrene har nu gennemført en interimundersøgelse, der alene vedrører spørgsmålet om dumping, jf. artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, efter en anmodning fra den polske eksportør Zakłady Azotowe »Pulawy« SA (ZAP), som hævdede, at omstændighederne ikke længere var de samme, og at det derfor ikke længere var nødvendigt at træffe antidumpingforanstaltninger. Undersøgelsen blev behørigt indledt i oktober 2001.

Det fremgik af undersøgelsen, at dumpingmargenen på 0,8 %, dvs. de minimis, var lavere end den, der blev fastslået i den oprindelige undersøgelse, og at det lavere dumpingniveau skyldes nye omstændigheder, der må anses for at være af varig karakter.

Kommissionen foreslår i lyset af ovenstående, at Rådet vedtager vedlagte forslag til en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 900/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Polen.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

A. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

- (1) Ved forordning (EF) nr. 900/2001 ⁽³⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Polen. Forordningen ændrede karakteren af den foranstaltning i form af en mindsteimportpris, der oprindeligt blev indført ved forordning (EF) nr. 3319/94, til en særlig told på 19 EUR pr. ton, for så vidt angår Zakłady Azotowe Pulawy SA og 22 EUR pr. ton, for så vidt angår øvrige polske eksporterende producenter.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 1.

B. ANMODNING OM EN FORNYET UNDERSØGELSE

- (2) Den polske eksporterende producent Zakłady Azotowe Pulawy SA (i det følgende benævnt »ansøgeren«) indgav den 28. juni 2001 en anmodning om en interimssundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger, der er blevet indført over for ansøgeren, dog kun vedrørende spørgsmålet om dumping i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Anmodningen indeholdt umiddelbare beviser for, at foranstaltningerne ikke længere var nødvendige for at modvirke dumping, og også for, at dette skyldtes ændrede omstændigheder af varig karakter. Ansøgeren anførte bl.a., at han var begyndt at sælge opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat på hjemmemarkedet. Det blev endvidere anført, at mønstret i eksportsalget havde ændret sig, efter at firmaet ikke længere solgte via sin tilknyttede eksportør. Ansøgeren havde umiddelbare beviser på, at der ikke var tale om dumping. Kommissionen fastslog efter høring af Det Rådgivende Udvalg, at der var tilstrækkelige umiddelbare beviser til at indlede en interimssundersøgelse, og offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ og iværksatte en undersøgelse.

C. PROCEDURE

- (3) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. oktober 2000 til den 30. september 2001 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«).
- (4) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i eksportlandet om indledningen af interimssundersøgelsen og gav alle direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.
- (5) Kommissionen sendte et spørgeskema til ansøgeren og modtog en detaljeret besvarelse fra samme.
- (6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe afgørelse om dumping, og den aflagde kontrolbesøg hos den pågældende eksporterende producent.
- (7) Ansøgeren og EF-erhvervsgrenen blev underrettet om, hvilke kendsgerninger og overvejelser undersøgelsen havde afstedkommet, og de fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget hensyn til deres bemærkninger, hvor det var relevant, og konklusionerne blev ændret i overensstemmelse hermed.

D. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (8) Resultaterne af den forrige undersøgelse offentliggjort i Rådets forordning (EF) nr. 900/2001, for så vidt angår den pågældende vare og samme vare, blev bekræftet.

E. DUMPING**1. Normal værdi**

- (9) Det blev fastslået, at det samlede salg af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat på hjemmemarkedet var repræsentativt i forhold til salget på eksportmarkedet. Salget på det polske marked var faktisk højere end salget til EF. Det blev herefter fastslået, om salget på hjemmemarkedet var foregået i den normale handel. Undersøgelsen viste, at det salg, der var højere end prisen pr. produktionsenhed, udgjorde mere end 10 %, men mindre end 80 % af det samlede salg. Den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt ved salg med fortjeneste af den pågældende vare.
- (10) EF-erhvervsgrenen forelagde en beregning af dumping baseret på en beregnet normal værdi og et skøn over omkostninger, priser og justeringer. Disse skøn viste sig imidlertid at være ukorrekte, da de ikke blev bekræftet af de faktiske fortrolige oplysninger, som blev efterprøvet under undersøgelsen. Der var endvidere intet, der tydede på, at der skulle sættes spørgsmålstegn ved de efterprøvede oplysninger.

- (11) Efter den endelige fremlæggelse anførte EF-erhvervsgrenen den beregning, der er omtalt under betragtning 10 ovenfor, sammen med en ny beregning, der omfattede en normal værdi baseret på hjemmemarkedets priser, idet den denne gang hævdede, at forskellen mellem dens egne og Kommissionens beregninger kun kunne skyldes meget lave gaspriser. Det fremgik af en sammenligning af de oplysninger, ansøgerne havde indgivet, og som Kommissionen havde efterprøvet, og de oplysninger, EF-erhvervsgrenen havde anvendt til at beregne dumping, at de største forskelle ikke vedrørte gaspriserne. De største forskelle i beregningerne vedrørte hovedsagelig andre kostfaktorer, herunder justeringer, koefficienten (den såkaldte »yield factor«) og allokeringen af gasudgifter i bestemte perioder i forbindelse med produktion af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat, som er solgt i undersøgelsesperioden, og forskellene skyldtes det forhold, at den berørte part baserede sig på antagelser, mens Kommissionen foretog sine beregninger på grundlag af efterprøvede oplysninger. Eftersom EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at finde tilstrækkeligt bevis for sine antagelser, fastholdes Kommissionens konklusioner, som er baseret på efterprøvede oplysninger.

2. Eksportpris

- (12) Eftersom hele eksportsalget af den pågældende vare foregik direkte til uafhængige kunder i EF, blev eksportprisen fastsat i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen ud fra den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen.

⁽¹⁾ EFT C 288 af 13.10.2001, s. 2.

3. Sammenligning

- (13) For at sikre en rimelig sammenligning på baggrund af varetype af fabrik og i samme handelsled blev der taget behørigt hensyn til forskelle, som hævdedes og påvistes at påvirke prissammenligneligheden. Der blev justeret for transport-, håndterings- og lasteomkostninger samt dertil knyttede omkostninger og provisions- og kreditomkostninger, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.
- (14) Ansøgeren, som i undersøgelsesperioden har faktureret salget til EF i USD, har anmodet om en justering af valutaomregningen under henvisning til en konstant revaluering af den polske zloty (PLN) overfor USD, hvilket angiveligt fandt sted i perioden fra oktober 2000 til juni 2001.
- (15) Det blev imidlertid konstateret, at selv om PLN steg i forhold til USD i løbet af det mest af undersøgelsesperioden, faldt den i forhold til USD i de sidste fire måneder af undersøgelsesperioden. Hvis transaktionerne blev justeret for opsvinget i PLN, skulle der også have været justeret for faldet i PLN. Firmaet var ikke i stand til at påvise, at justeringerne ville have nogen større betydning.
- (16) I betragtning heraf er kravet om justering for valutaomregning ikke blevet imødekommet.

4. Dumpingmargen

- (17) Det blev konstateret, at mønstret i eksportpriserne skiftede meget i løbet af forskellige perioder. Det blev konstateret, at eksportpriserne i løbet af de sidste to måneder af undersøgelsesperioden var usædvanligt lave. Dette kunne ikke begrundes med en lignende udvikling i det generelle prisniveau for opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat. Derfor viste en sammenligning af den normale værdi og eksportpriserne beregnet som et vejet gennemsnit ikke det fulde omfang af den dumping, der fandt sted. Det var ikke muligt at foretage en sammenligning af eksportpriserne og den normale værdi for hver enkelt transaktion, fordi der var stor forskel på datoerne for transaktionerne og på den mængde, der blev solgt ved henholdsvis eksporttransaktioner og transaktioner på hjemmemarkedet. For at beregne dumpingmargenen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi derfor sammenlignet med priserne på hver enkelt eksporttransaktion til EF, jf. artikel 2, stk. 11, andet punktum, i grundforordningen.
- (18) Efter den endelige fremlæggelse, som lå til grund for hensigten om at ændre gældende antidumpingforanstaltninger, hævdede EF-erhvervsgrenen, at dumpingmargenen i den oprindelige procedure var blevet fastsat på grundlag af en sammenligning af priserne på hver eksporttransaktion og priserne på hver transaktion på hjemmemarkedet, og at der skulle foretages en sådan sammenligning

i denne undersøgelse. En gennemgang af den oprindelige sag viste imidlertid, at denne sammenligningsform ikke var blevet anvendt i den oprindelige undersøgelse. Dette fremgår også tydeligt ved nøje gennemgang af Kommissionens forordning (EF) nr. 1506/94⁽¹⁾, hvor det hedder, at »eksportpriserne af fabrik for UAN sammenlignedes for hver enkelt transaktion med den normale værdi fastsat som beskrevet i betragtning 12 og 13«. Det fremgår klart af disse betragtninger, at den normale værdi blev beregnet på grundlag af producenterens samlede produktionsomkostninger, både faste og variable, plus et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt en rimelig fortjenstmargen, og de enkelte eksportpriser er derfor tydeligvis blevet sammenlignet med en normal værdi beregnet som et vejet gennemsnit. Som begrundet ovenfor var det på ingen måde muligt at foretage en sammenligning af de enkelte eksportpriser og den normale værdi for hver enkelt transaktion, fordi der var stor forskel på datoerne for transaktionerne og på den mængde, der blev solgt ved henholdsvis eksporttransaktioner og transaktioner på hjemmemarkedet. Påstanden blev derfor afvist.

- (19) Det fremgik af sammenligningen som beskrevet i betragtning 17 ovenfor, at der forekom de minimis-dumping for ansøgerens vedkommende. Dumpingmargenen, udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi, Fællesskabets grænse, ufortoldet, er fastsat til 0,8 %.

F. VARIGE ÆNDRINGER I OMSTÆNDIGHEDERNE

- (20) I overensstemmelse med Kommissionens faste praksis blev det undersøgt, om de ændrede omstændigheder med rimelighed kunne anses for at være af varig art. Det blev konstateret, at ansøgeren i betydeligt omfang eksporterede opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat til lande uden for EF i de sidste to regnskabsperioder, der sluttede i december 1999 og juni 2001, såvel som i undersøgelsesperioden. Det skal i den forbindelse nævnes, at eksporten til lande uden for EF steg betydeligt i løbet af undersøgelsesperioden.
- (21) Det blev ligeledes konstateret, at ansøgeren havde gjort en stor indsats for at øge salget på hjemmemarkedet ved at fremme brugen af flydende gødningsstoffer (opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat) og ved at opbygge et omfattende distributionsnetværk med investeringer i grossisterens oplagringsfaciliteter. Ansøgerens salg på hjemmemarkedet af ammoniumnitratopløsning steg således med 18 % fra 2000 og med 35 % fra 1999 til undersøgelsesperioden.
- (22) Det bør nævnes, at landmændenes skift til flydende gødningsstoffer som opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat kræver investeringer i spredningsudstyr. Det er derfor rimeligt at antage, at den nationale efterspørgsel på opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat vil være konstant eller stigende i den nærmeste fremtid.

⁽¹⁾ EFT L 162 af 30.6.1994, s. 16.

- (23) Det øgede salg til lande uden for EF, navnlig det polske marked, har stor betydning for den overordnede omkostningsstruktur. Dette har betydning for fortjenesten på ansøgerens salg af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat på hjemmemarkedet og følgelig for den normale værdi.
- (24) Konklusionen blev derfor, at det er temmelig usandsynligt, at ansøgeren igen vil anvende dumping på EF-markedet, for så vidt angår salg af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat.
- (25) Efter den endelige fremlæggelse hævdede EF-erhvervsgrenen, at de ændrede omstændigheder ikke kunne anses for at være af varig art, navnlig ikke i betragtning af størrelsen af det polske hjemmemarked, manglen på andre eksportmarkeder og ansøgerens meget store produktionskapacitet. Det blev imidlertid konstateret, at det polske hjemmemarked, hvis størrelse blev stærkt undervurderet af EF-erhvervsgrenen, er stort og voksende, hvilket i sig selv mindsker den eventuelle trussel, som ansøgerens produktionskapacitet måtte udgøre, og den deraf følgende afhængighed af eksportmarkeder. Det blev desuden konstateret, at ansøgeren havde let adgang til andre eksportmarkeder. Der er derfor ingen grund til at antage, at de ændrede omstændigheder, dvs. manglende dumping, ikke skulle være af varig art.

G. KONKLUSION

- (26) I betragtning af, at der er konstateret en de minimis-dumpingmargen for ansøgeren, og at situationen ikke har midlertidig karakter, erstattes den specifikke antidumpingtold, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 900/2001 på ansøgerens eksport, med en toldsats på 0 EUR.
- (27) Ændringen af foranstaltningerne vedrører kun ansøgeren og ikke hele Polen. Ansøgeren er fortsat omfattet af

proceduren, og hans forhold kan blive undersøgt igen i forbindelse med en fornyet undersøgelse af Polen, jf. artikel 11 i grundforordningen. Alle andre producenter i Polen er omfattet af den gældende resttoldsats, selv om det står dem og andre interesserede parter frit for at anmode om en fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger, jf. artikel 11 i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 900/2001 affattes således:

»Artikel 1

2. Den gældende told pr. ton vare er angivet nedenfor for varer produceret af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Told (EUR pr. ton)	TARIC-tillægskode
Polen	Zakłady Azotowe Pulawy SA Al. Tysiąclecia P.P. 13, 24-110 Pulawy Polen	0	8795
	Andre virksomheder	22	8900«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.